

[Rager.]

Og ikke stort bedre bliver det, naar det ærede Medlem gaar frem i Historien og henviser til, at i 1937 talte det ærede Medlems Parti om, at vi skulde have Voldgift. Vi var dengang i en akut Situation, der berørte mange og store, forskelligartede Interesser. I 1934, da Situationen ikke var akut, men da det ærede Medlem sad i en Kommission for at forhandle Spørgsmaalet, ja, da havde det ærede Medlems Parti absolut ingen Interesse for en Voldgift, og siden den Dag i 1937, da det ærede Medlem i en akut Situation havde Brug for at lufte Voldgiftstanken, har vi heller ikke hørt noget fra det ærede Medlem i den Retning. Men i Dag siger det ærede Medlem naturligvis: Lad dog denne Konflikt bryde ud; hvad gør det for os, der læser „Fyens Tidende“, „Aalborg Amtstidende“ og lignende Sandhedsfakler ude i Provinsen; nej, lad os søge at kneble den københavnske Presse, lad os søge at faa en Valgkamp, hvor Ytringsfriheden for en væsentlig Del er kneblet. Det er det, det ærede Medlem i Virkeligheden tilstræber ved denne Laden staa til, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tog hverken Standpunkt i den ene eller den anden Retning; men det var ganske interessante Udtalelser set i almindeligt Perspektiv, som det ærede Medlem fremsatte. Nu har vi ellers været ude for atter og atter at høre rettet mod mit Parti, at vi var Deltagere i en Regering, hvor det var Fagforeningerne, der svingede Pilsken. Det var et Fagforeningsministerium. Hvor husker jeg ved den sidste Rekonstruktion af Ministeriet, at det ærede Medlem sagde, at nu var det rigtig blevet Fagforeningsfolkene, der regerede! Men i Dag hørte vi jo helt andre Toner.

Jeg er glad ved, at Statsministeren ikke har sat den Autoritet ind, som Statsministeren uden Tvivl har haft, hvis han vilde have brugt den over for disse Arbejdere. Jeg tvivler ikke om, at der nok kunde være slaaet i Bordet, brugt de haarde Ord, og jeg tror godt, det kunde have ført til et Resultat, saa Rigsdagen ikke var blevet ulejliget; men maa jeg ikke prise Statsministeren for, at en saadan Sammenblanding af Regeringsmagt og Fagforening ikke fandt Sted!

Det, der er sket her, forekommer mig at være det rigtige. Alle ved, at der er en Samhørighed mellem det socialdemokratiske Parti og Fagforeningerne, og at Partiets politiske Magt for en ikke ringe Del er baseret paa Fagforeningerne; men samtidig

ved vi, at Regeringen handler ud fra et Samfundshensyn, og dette er vist ved Forelæggelsen af dette Lovforslag. Jeg tror, der ved denne Lejlighed er rammet en Pæl igennem mange Udtalelser, som ikke tidligere har været sagt med Rette, og som nu er blevet bevist ikke at være sagt med Rette. Jeg anbefaler en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Jens Thomsen: Da vi sidste Vinter stod i en lignende Situation som nu med Hensyn til Slagteriarbejderkonflikten, var Forholdet det, at Forligsmandens Forslag var vedtaget af Arbejderne, men forkastet af Arbejdsgiverne. Vi gik dengang imod det forelagte Forslag om at fastsætte Lønnen ved Lov. Nu staa vi over for det omvendte Forhold, men mit Parti maa indtage samme Standpunkt, som det gjorde sidste Vinter.

Det er et farligt Princip at komme ind paa, at Rigsdagen skal fastsætte Lønninger. Naar Rigsdagen skal fastsætte Lønningerne, saa har den i Virkeligheden ogsaa Pligt til at sørge for, at Arbejdsgiverne har Betalingssevne. Det er sagt her, at Staten skal have Tryksager, og at det er en af Grundene til, at det foreliggende Lovforslag er fremsat, men indtil videre er Situationen jo ikke mere truende, end at disse Tryksager kan faas andre Steder end netop her i København.

Socialdemokratiets Ordfører sagde, at vi staa over for et Valg, og at vi kan ikke tage en saadan Strejke. Det er i hvert Fald vor Opfattelse, at Samfundet ikke styrtes i Grus, selv om Bladene i København ikke udkommer i nogle Dage, og hvad angaar det forestaaende Valg, saa har vi jo Vælgermøderne. Det vil blive en sand Fornejelse for Kandidaterne, at Vælgerne bliver nødt til at komme til Vælgermøderne for at faa Oplysning om Forholdene.

I øvrigt ødsles der jo med Tryksager i en Valgsituation som den, vi nu skal ud i, og det vilde samfundsmæssigt være godt at indstille en saadan Ødselhed.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at hvis der var nogen, der havde Anledning til at strejke, var det Rigsdagen, og der kunde i Anledning af en saadan Udtalelse være Grund til at spørge, om Rigsdagen har Strejkeret. Saa vidt mig bekendt, er Forholdet det, at Embedsmændene ikke har Strejkeret, og jeg vilde næsten tro, at Rigsdagen heller ikke har denne Ret.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at i saadant Spørgsmaal maa man enten sige ja eller nej. Det ærede Medlem Hr. Christ-